

at denne Examen maatte afholdes her i Kjøbenhavn. Hvorvidt det imidlertid vilde være heldigt at nøde Seminaristerne til at komme herind til Kjøbenhavn paa kort Tid for at underkaste sig Examen, og hvorvidt det kan antages, at de under et saadant kort Ophold her i Kjøbenhavn vilde være ret oplagte til at underkaste sig en Examens-Besværligheder, forekommer mig noget tvivlsomt; jeg betragter det som meget sandsynligt, at de Afspredelser, som Rivet i nogle faa Dage her i Kjøbenhavn med Nødvendighed vil medføre for dem, snarere vil afdrage dem fra deres Examen og bewirke, at denne faaer et mindre heldigt Udfald. Dersom vi allsaakulde have fuldstændig Ligelighed, mener jeg, at den eneste Veie er den, at vi faae en fælles Examenscommission, men en saadan Foranstaltning kan jeg ikke tilraade, saavel af den Grund, som jeg nu har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, som ogsaa af en anden Grund, en Grund, som de forskjellige Seminariebestyrelser meget stærkt have fremhævet, den nemlig, at naar der skulde være en saadan fælles Examenscommission, vilde derved den Frihed, som hvert enkelt Seminarium under den nu bestaaende Ordning har til at ordne sin Underviisning, væsentlig blive angreben. Den samme Indvending blev gjort i Henseende til de lærde Skoler, indtil man for nogle faa Aar siden havde Examen artium, og man tillagde den dengang overordentlig stor Betydning, idet man sagde, at Frihed for ethvert Institut til at indrette sin Underviisning paa hensigtsmæssigste Maade og paa en saadan Maade, som meest tiltalte Lærerne og de Disciple, som sluttede sig om disse Lærere, var Hovedsagen. Med Hensyn til dette Spørgsmaal om en fælles Examenscommission for Seminaristerne har jeg derfor ikke kunnet komme til et andet Resultat, end at Betænkningerne ved at gaae ind paa det Forslag, som den omhandlede Commission har gjort, maatte være overveiende. Det var i dette Forslag et Hovedpunkt, at man skulde søge saavidt muligt at faae de samme Censorer overalt; kunde man ikke foranledige, at Examinanderne fik de samme Examinatorer, skulde man idetmindste foranledige, at Censuren idetmindste i Hovedsagene blev foretaget af de samme Mænd.

Dette vil for en stor Deel kunne stee med Hensyn til den skriftlige Examen, uden at man derfor gjør nogen stor Forandring i den nuværende Ordning af Examinerne ved Seminarierne, og det tilstræbes ogsaa paa anden Maade saavidt muligt at faae de samme Censorer. Jeg kan herved henvise den ærede Spørger til et Punkt, som han, jeg troer rigtignok uden Tvivl, fremhævede i en anden Henseende, det nemlig, der gaaer ud paa en lille Begjæring om at faae et Beløb af 500 Rd. til Disposition for en Mand, hvis Hjælp man navnlig ønskede som fast Censor i visse Fag ved Seminarieexaminerne. Jeg troer herigjennem at have antydnet, at jeg ikke er uvillig til at gjøre, hvad der kan gøres, for med Hensyn til Censuren at stille alle Paa-gjældende lige. En anden Maade, hvorpaa man kunde hjælpe paa de formeentlige Uligheder, vilde være den, at man muligviis kunde gaae ind paa, at ligesom nu paa de fgl. Seminarier Lærerne selv examinere, saaledes kunde Lærerne ved de større og bedre udrustede private Anstalter ogsaa selv examinere. Det turde være muligt, at man gjennem en saadan Foranstaltning ad administrativ Veie kunde naae en væsentlig Deel af det, der kræves, og som efter min Opfattelse har været tilstigtet ved de Bestræbelser, der have fundet Sted med Hensyn til Omordningen af Seminarieexaminerne. Der er fra Seminariernes Side gjordes opmærksom paa, at det er uheldigt med korte Mellemrum at gjøre Forandring i den bestaaende Ordning, og som det høitærede Thing bekjendt er den nu bestaaende Ordning af Examinerne for Seminarierne ikke ældre end fra 1857, hvorhos jeg endnu maa fremhæve, at den Commission, hvis Betænkning jeg har omtalt, udtrykkelig har indledet denne med en Udtalelse om, at der, for med Hensyn til de kongelige Seminarier at faae et bedre Resultat frem, aldeles ingen Nødvendighed var for at forandre den bestaaende Ordning. — Dernæst spurgte den samme ærede Folkethingsmand, om jeg tænkte paa eller havde forberedt Medlæggelsen af nogen af Statsseminarierne. Ogsaa paa dette Spørgsmaal maa jeg give et benægtende Svar. Det forekommer mig, at det paa en Tid som den nærværende, hvor man med Tvivl tillægger det en overvei-